

падна ужасъ на Аврама: и ето, страхъ мрачный голѣмъ нападнава на него.

13 И рече (Господь) на Аврама: знай на истина че съмето твое ще са пресели въ земля не во своа си, (гдѣто) и ще выдаты поракорени, и прешкорвени, четъристотинъ години.

14 Изыкатъ обаче, въ който ще сж поракорени, Авъ ще сдлимъ: а послѣ ѿ това ще излѣзнатъ съ голѣми имѣщества.

15 Тызе обаче ще преидешъ кодъ твоите оуцы въ миръ: ще са погрекешъ во старость добра.

16 А въ четвертыатъ родъ ще да се върнатъ твѣка: защото ѿше не се изпълни кеззаконїето на Аморреите.

17 И когато слънцето зайде и выде гъста темнина, ето, печь кокто дымеше, и свѣтлость огненна, кокто пройде междѣ тѣмъ раздвоенни (тѣлеса).

18 Во оуба день направи Господь завѣтъ сосъ Аврама, и рече: въ семето твое дадохъ тѣмъ земля, ѿ рѣката Егѣпетска дори до голѣмата рѣка, сир. Евфратъ рѣка:

19 Кенеите, и Кенезите, и Кадмоните,

20 И Хетите, и Ферезите, и Рафаймите,

21 И Аморреите, и Хананите, и Гергесите, и Евѣзите.

Глава 31.

(Повѣствованіе за Агарь.)

А Сара, жената на Аврама не мѣ раждаше (чада): но имаше рака Егѣптанка, именъема Агарь.

2 И рече Сара на Аврама: ето, Господь ме исклучи ѿ чадородїе: влѣзни прочее при рабата